

Til Folketingets handicapordførere
Karina Adsbøl, Stine Brix, Anne Baastrup,
Anne-Mette W. Christiansen, Thyra Frank,
Mai Henriksen, Maja Panduro, Zenia Stampe

Den 3. januar 2014
D.nr. 1611-089
Sagsbeh. Thomas Gruber

Landsforeningen LEV
Blekinge Boulevard 2
2630 Taastrup
Tlf. 3635 9696
lev@lev.dk
www.lev.dk

Vedr.: De nye institutioner og værdierne i dansk handicappolitik

Kære Handicapordfører

På årets første dage bragte Dagbladet Politiken nogle artikler om, hvordan kommunerne i disse år igen er begyndt at bygge store og institutionslignende bosteder til mennesker med handicap – først og fremmest udviklingshæmmede. Det er en udvikling som jeg finder dybt problematisk og alarmerende – hvorfor jeg med denne henvendelse vil opfordre dig til at tage stilling, og fremme politiske initiativer, der kan ændre udviklingen.

De nye store bosteder til udviklingshæmmede – nogle med plads til 60, 80 eller 100 beboere under samme tag – er på alle måder et alvorligt kursskifte i dansk handicappolitik. Vel at mærke et skifte, som er sket uden politisk stillingtagen i Folketinget. Faktisk tværtimod.

Et enigt Folketing ratificerede i 2009 FN's handicapkonvention. Handicapkonventionen udpeger uden nogen form for tvetydighed den retning, som skal kendetegne boliger til mennesker med handicap (Artikel 19). Men faktisk startede Danmarks gradvise udvikling med en satsning på mindre og mere inkluderende bofællesskaber til mennesker med udviklingshæmning lang tid før.

Totalinstitutionernes uegnetted som rammer om hele voksenliv blev gradvist erkendt i løbet af 70erne og 80erne – bl.a. som følge af flere skandaler om krænkende og nedværdigende behandling af beboerne. Denne erkendelse var en vigtig del af baggrunden for, at vi i 1998 fik Serviceloven, der som en af sine markante handicappolitiske markeringer afskaffede institutionsbegrebet på voksenområdet. Værdierne bag denne udvikling er klare: Mennesker med handicap har krav på et hjem, ganske som alle andre. Og de har krav på bolig-mæssige rammer, som giver mulighed for inklusion i forhold til det samfund, som de er en del af.

Disse værdier trues fundamentalt af de nye store institutionslignende bosteder. Kommunernes argumenter for at etablere de store bosteder er typisk nogle tågede forestillinger om såkaldte 'stordriftsfordele' – men disse fordele er fuld-

kommen udokumenterede, især hvis man tager de mange stordriftsulemper i betragtning. Ulemper som er af økonomisk og frem for alt menneskelig karakter.

Jeg synes, at det er vanskeligt at forestille sig, at Folketinget blot vil se til, mens kommunale embedsmænd og lokalpolitikere på egen hånd ændrer kursen radikalt i dansk handicappolitik. Det vil føre til en situation, hvor Folketinget jævnlig – og på højtidelig vis – bekræfter Danmarks fulde og hele opbakning til bl.a. handicapkonventionen, alt imens landets kommuner arbejder i den stik modsatte retning.

Det er ikke holdbart. For selvom jeg er helt med på, at respekten for det kommunale selvstyre er en stærk værdi i Danmark, så skal respekten vel være gensidig. Bør kommunerne ikke på samme vis udvise respekt for det nationale parlamentariske styre i Folketinget?

Jeg vil – indtrængende – opfordre til, at du og det øvrige Folketing tager dette helt grundlæggende handicappolitiske spørgsmål op til overvejelse. Og at disse overvejelser kan føre til, at der tages initiativer, som kan sikre, at der sættes en stopper for opførelsen af nye store institutionslignende bosteder. Jeg er naturligvis meget interesseret i at høre, hvad du når frem til.

Med venlig hilsen

Syster Kristensen
Landsformand